

nen tuomio... Nouskaa, sanon minä! Sillä tietäkää, te niskurit ja hitaat sydämeistä: minä olen Herran, Sebaotin enkeli! Ja tämä on minulle toimeksi annettu...

Eräs tavattoman pitkä, laiha mies oli hiljaa kiivennyt kiviäidalle. Hänen yllään oli vain valkea yöpaita suunnattoman leveine hihnoineen; hänen kalpeat kasvonsa vääristyivät pelottavasti ja hän heilutti pitkää käsiään, karjaisten hirmustuneella äänellä:

— Voi sinuas, vääriä profeetta, valehtelija — joka olet juopunut valittujen verestä! Tiedä sinä! Tietäkää kaikki — tietäkää koko maan piiri: minä kutsun julistan: tulkaat tuomioille!

Kuului vihlova kauhuhuuto. Suurin osa, varsinkin naisista, oli yön tapauksista pelästynyt miltei mielettömäksi. Kun nuo kauheat sanat kajahivat heidän takanaan ja he kääntyessään näkivät pitkän, valkean olennon, pimenivät heidän silmänsä, he luulivat todella näkevänsä viimeisen tuomion julistajan. Monen järki sammui, kuului käheä, ukuttavaa naurua, joka muistutti nälkäisten lintujen huutoa. Sekasorto kiihtyi, kuului kauhustuneita, kimakoita kirkaisuja:

— Herra, anna anteeksi!
— Olemme kuunnelleet väärää profeettaa...

— Armahda! Armahda!
Sitten kuului näidenkin yll voimakas miehenään:

— Ihmisraukat! Ettekö näe, että hän on hullu?

Mielipuolet olivat huudoista välittämättä jatkaneet kaiken aikaa puhettaan. Hän oli unohtanut persoonallisen vihasensa, hänen äänensä oli muuttunut jylisevän juhlalliseksi:

— Niinkuin pitkän tulla leimahtaa idästä hamaan länteen, niin on myös ihmisen pojan tulemus! Sillä silloin pitää suuren väkän oleman ja ihmiset pitää nähtymän pelvon ja odotuksen tähden! Ja elementit palavuudesta sulavat.

Jotkut koettivat tunkeutua joukon lävitse, ja mielipuolet karjaisi kammatavalla äänellä:

— Menkää pois minun tyköni, tuohon lankakätköseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkelilehensä! Siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys! Ja kuolema ja helvetti heitettiin tuliseen järveen ja tämä on se toinen kuolema!

Vasta nyt hänen äänensä lakkaasi kuulumasta — puhkesi sellainen ulvonta, kiljunta, että Julius kumartui koottaen tukkia korviaan. Onnettomat ihmisraukat olivat alkaneet tapella keskenään: toiset tahtoivat saada mielipuolen alas aidalta, mutta joukko pelästyneitä, hulluja ja hysteerisiä naisia seisoi tiellä kiljuvana, mielettömänä muurina. Heidän ulvontansa tukahutti toisinaan tulenkin pauhun. Mieleton huuto ja huusi taukoamatta — ja kaiken ylitse valoi rajava tulimeri verisen hohteensa... Vain toisinaan kuului melun yli joitakin yksityisiä huutoja:

— Pois mielipuolet!
— Älkää koskeko häneen!
— Jumala, ole armollinen...
— Alas sieltä! Muuten kaikki tulevat hulluiksi!

— Peljättää herran vihaa!
Nyt hypähti Julius seisalleen ja ähkyi kauhustuneella äänellä — niinkuin hänkin olisi tullut mielipuoletiksi:

— Marcus! Pois! Pian — minä en kestä kauempaa.

Marcus nousi nopeasti ylös, istahtaan ohjauspaikalleen — ja samalla net-

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiiruhtakoon tilaamaan sen heti!

Uudista Toverittaren tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä tapahdu.

kellä kuului melun yli luonnottoman terävä, kiljuva naisääni:

— Älkää rohjetko koskea herran enkelin! Hän on tullut kutsumaan teitä viimeiselle tuomiolle — ja te otte tappaa hänet!

Marcus pani nopeasti moottorin käymään ja lentokone alkoi hiljalleen edetä, mutta yhtenä ulvovana hornankuorona yhtyivät mielipuolet johtajattarensa huutoon, Marcus kiljuytti vauhtia, mutta vinkuvien piiskaniskujen tavoin satelivat takaapäin yön surkeimpien uhrien huudot:

— Oi jumalattomat — niskurit!
— Tahdotteko estää viimeisen tuomion?

— Herra on murskaava tomuksi!
— Helvetti on jo sytytetty teitä varten!

— Ha ha ha! He he he!
— Katsokaa, kuinka se loistaa!
— Tahdotteko murhata enkelin — julmurit!

— He ovat piruja, piruja!
— Katsokaa, niillä on suuret sarvet ja hännät!

— Menkää takaisin helvettiinne!
— Tuonne takaisin — saatanat!
— Rukoilkaamme!

Sitä mukaa, kun he etenivät, häipyivät sanat kuulumattomiksi, sekaantuen huumaavaksi meluksi. Julius katsahti taakseen ja näki jotain sekavaa, heiluvia nyrkkejä, pyörivää, kunni viillä tanssia — ja hänestä tuntui, että noiden mielettömään yläpuolella tanssi tyhjässä ilmassa parvi punaisia paholaisia, iloisina vartioiden uhrejaan... Mutta lopulta hän käsitti, että kiviäidalla juoksenteli ja tappeli puoliaalastomia miehiä...

Marcus pysäytti koneen noin kolmensadan metrin päähän kodittomien joukosta ja alkoi kuunnella...

— Emmekö menisi vähän kauemmaksi...? — kysyi Julius arasti.

— Ei hyödytä, — vastasi Marcus synkästi ja katkerasti. — Sanoja tänne ei enää sellä — ja heidän yhteistä huutoaan ei pääse pakoon... Vaikka tunkeutuisi maan aumeniin, niin kyllä se aina korvissa soi...

— Oikeassa sinä olet, vell...

NÄKYJÄ.

Tulen voima näytti yhä yltäneen. Niinkuin nälkäinen, raivostunut hirviö oli se taas nielaissut yhden esikaupungin kuni suupalaksi — ja ihmiset pakenivat pois päin, kuin takaa-ajetut eläimet itkien ja parkuen kuin mielipuolet. Kerran, kun ihmisraukkojen huuto hiukan väheni, kuului suuren koralauaman haikaa ulvonta. Juluksen kilhoittuneessa mielessä tuntui siltä kuin olisivat kolmen miljoonan murhatut sielut itkeneet tuon suuren rikoksen tähden — suuren kaupungin hävityksen tähden...

He tuijottivat kuin jähmettyneinä: esikaupunkien syytöä näyttää tulimeri ulottuvan taivaanrannasta toiseen ja tuon äärettömän ulapan pinnasta hyppivät hurjassa tanssissa tulipatsaat kuin korkeat hyökyaallot — myrskyvä tulimeri! Miljoonat kipinät kiittävät pilvittäin avaruudessa, puoli maailmaa näyttää palavan ja taivas hehkuu veripunaisena — niinkuin sekini olisi värjätynyt sen viatoman veren paljoudesta, joka tänään oli maahan vuodatettu...

Marcus tuijotti yhä ääretöntä pätsiä; ajatellen Antonlusta: vuosikaudet ponnisteli keksintönsä vuoksi; vuosikaudet suunnitteli työskenteli taukoamatta päivät ja yöt... ja sitten...

— Kun ajattelee, että hänen työnsä avulla tuo on saatu noin kammatavaksi... puhui hän itsekseen ja läiskä epätavoisesti: — Tuntuu siltä, kuin... täytyisi tulla hulluksi... Ja mitä tuolla lienee tapahtunut...? Muistatko sen huudon siellä keskellä...? Marcus muisti, että lähistöllä on myös työläisten kaupunginosa, ja nyt hän muisti siellä olleen tuhansia työläisperheitä, joista isä vietiin toissa-

Tahdotteko suojella kotianne, henkeänne?

köinen. Hinta \$14.25. Samanlainen, paitsi 38 caliberin, poliisien lajia, mustaa nikkellä, hinta \$16.25.

Huom:— Henkilö, joka tilaa jonkun näistä revolvereista, merkitsee revolverin numeron ja hinnan tilaukseensa. Lähettäen tämän ilmoituksen meille, liittää \$1.00 kirjeeseen, täyden nimen ja osoitteen kanssa, niin me lähettämme viivyttämättä revolverin. Postimies kun tuo teille revolverin, niin silloin maksatte lopun hintaa.

Meidän revolverit ovat kaikki taattuja. Jos te ette olisi tyytyväinen, niin rahan palautamme teille.—Tilaukset tulisi lähettää seuraavalla osoitteella:

UNION PROTECTIVE COMPANY

748 No. Robey St., Dept. 17,

CHICAGO, ILL.

HUOMATKAA! KUKKUKVA KELLO HUOMATKAA!

Kukkuva kello on parhain kello pitämään oikean ajan siksi, kun sinä ei ole vieteriä, vaan käypi se kahden painon avulla, joilla kello vedetään kerran 24 tunnin ajalla. Kukkuva kello ei edistä eikä jätä sekuntitakaan vuorokaudessa. Tämän me takaamme. Se on hyvin taiteellisesti valmistettu ja tehty kallisarvoisimmasta puusta. Tämä kello muodostaa huoneenne miellyttäväksi. Tullessaan siihen kohtaan missä kello lyöpi tunti, ovi lentää auki ja kaikki näyttäytyy, kauniilla äänellä laulaen ilmoittaa tunnit, jonka jälkeen kello lyöpi tunti. Käki ilmaantuu joka tunti ja joka puolen tunnin kuluttua. Se ilmoittaa puolet tunnit kerran ääntäen. Tämä kello on niin arvokas teille, että me emme voi sitä tässä kaikkia kuvallakaan näin pienellä tilalla, mitä meillä on käytettävänä. Kun ystäväinne näkevät tämän kellon seinällä, rientävät he varmasti myöskin tilaamaan sellaisen itselleen. Kukkuva kello on viimeinen saavutus kotien kaunistukseksi. Tyydyttävästi voitte sitä käyttää vähintään 25 vuotta. Meillä on niitä neljää lajia No. 2:n hinta on \$12.95. Suurinta kokoa oleva kello on hyvin taiteellisesti valmistettu, maksaa \$14.75. Jokainen kello on taattu. Muut liikkeet, jotka myyvät teille kukkuvia kelloja, koettavat myydä teille jäljennöksiä. Jos tahdotte saada todellisen kukkuvan kellon, niin tilatkaa suoraan meiltä. Me myymme teille todellisen kukkuvan kellon hyvin halvalla hinnalla, joka tyydyttää varmasti teitä. Jos ette olisi tyytyväinen, me palautamme rahanne takaisin. Älkää viivyttelkö, vaan heti leikatkaa irti tämä ilmoitus ja merkitkää minkä hintaisen haluatte ja lähettäkää meille tulemaan ja liittää \$2.00 mukaan. Lopun voitte maksaa sitte, kun kello on saapunut kotiinne. Mexicosta ja Canadasta tulee rahan seurata tilausta. Lähettäkää tilauksenne osoitteella:

UNION WATCH CO.,

748 No. Robey St., Dept. 16

CHICAGO, ILL.

päivänä kasarmiin...

Marcus havahtuu, kuullessaan, miten Julius äkkä alkaa katkerasti itkeä...

Mutta Marcus ei voi itkeä hänellä on vain sellainen tunne, kuin alkaisi

tukehtua. Hän koskettaa vaistomaisesti kaulaansa — ja hänen mieleensä lensähtää Antoniuksen raju tempereillä, hänen reväistessään kauluksensa rikki...

(Jatk.)